

SENTÈNCIA de 23 d'octubre de 2003

Costes en els procediments laborals: criteris per a la seva imposició

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. Rogeli M.C. va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra la Sra. Matilde P.P., en reclamació de la quantitat de 1.283,36 euros, en concepte de salari del mes d'octubre de 2002, de dies festius treballats i de vacances no efectuades i no remunerades; més els interessos legals.

II.- Per sentència de data 9 de maig del 2003, l'honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, donant lloc a les pretensions de l'agent, va condemnar la Sra. Matilde P.P. a pagar al Sr. Rogeli M.C., l'import de 904,07 euros, majorat dels interessos legals meritats a comptar del 13 de desembre del 2002, sense establir especial condemna en costes processals.

III.- Contra aquesta resolució, el Sr. Rogeli M.C. ha interposat recurs d'apel·lació.

IV.- La part que recorre manifesta que la sentència impugnada no s'ajusta al criteri generalment admès pel conjunt de la jurisprudència andorrana vigent, segons la qual, és costum de posar les costes judicials a càrrec de l'empresari, pel que fa a un judici en matèria laboral, encara que s'hagi desestimat parcialment la demanda promoguda per l'agent treballador.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- Encara que sigui cert que en matèria laboral és costum de deixar les costes processals a càrrec de l'empresari, quan s'estima la demanda del treballador, fins i tot parcialment, aquest criteri no és un principi absolut constituïnt una norma d'aplicació obligatòria, sinó un axioma general indicatiu; per tant, el jutge sempre pot decidir altrament en funció de les circumstàncies del litigi i de l'equitat.

II.- En el cas d'autes, s'ha de considerar per determinar la imposició de costes, que la demanda de l'actor ascendeix a la quantitat de 1.283,36 euros i que la part defenent va dipositar a la Batllia, l'import de 1.468,88 euros en concepte de rebut; que el Sr. Rogeli M.C. va reclamar el salari del mes d'octubre quan aquest ja li havia estat pagat pocs dies abans de la demanda en justícia, mitjançant els diners dipositats; que no existeix temeritat o mala fe per part de l'empresari; que la quantitat deguda és de poca importància.

III.- Per consegüent, la decisió del Tribunal, de fer especial imposició de costes en consideració de les particularitats del litigi, sembla equitable i s'ha doncs de confirmar.

IV.- Pel que fa a les costes judicials de segona instància, el caràcter laboral de l'assumpte justifica de no imposar-ne la totalitat a la part que recorre, malgrat que l'apel·lació sigui desestimada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs del Sr. Rogeli M.C.; **confirmar** la sentència de l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, de data 9 de maig del 2003, en totes les seves disposicions; **sense fer** especial condemna en costes de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.